

DAGENS CITAT

» Det er en uskik, at sager, som er så alvorlige, og som potentielt har så alvorlige konsekvenser for både offer og gerningsmand, føres i pressen. Al etik foreskriver, at føler man sig krænket, så anmelder man den pågældende, man føler sig krænket af. Til sin ledelse eller til politiet, hvis vi er ude i en egentlig overtrædelse af strafferetten. Ligesom al etik foreskriver, at sager behandles internt, med respekt for både offerets oplevelser og den anklagedes retssikkerhed.

Carolina Magdalene Maier, sekretariatschef i Dansk Folkeoplysnings Samråd, på altinget.dk

Behov for langt bedre rammer

Institutionsliv

Af Nanna Høyrup Andersen, pædagog og medlem af Alternativet, Halsnæs, Helene Liliendahl Brydensholt, antropolog og medlem af Alternativet, Helsingør og Torsten Geil, MFS (AL) og børneordfører

En ny rundspørge udført af BUPL viser, at landets pædagoger presses, når de skal løse deres pædagogiske opgaver og samtidig leve op til coronaretningslinjerne. Der er ikke overensstemmelse mellem ressourcer og mængden af opgaver, og det stiller dagligt de ansatte i dilemmaer, hvor de skal vælge mellem at efterkomme krav om hygiejne og imødekomme børnenes behov for omsorg og nærvær.

De manglende ressourcer i daginstitutionerne kan føre til, at der må slækkes på hygiejnen, og at risikoen for smittespredning derfor bliver større. Prioriteres hygiejnen derimod, kan det påvirke børnene negativt, da de ikke får tilstrækkeligt omsorg, når de er i dagtilbud. Hvad angår det pædagogiske personale, udgør den situation, de befinder sig i, en risiko for at blive ramt af stress. Må de sygemelde sig, vil det skabe utryghed hos børnene, når kendte voksne ikke er på stuen. Det vil igen gå ud over deres trivsel.

En kold tid

Vi går en kold tid i møde, og det er begrænset, hvor mange timer om dagen børn og voksne kan opholde sig udenfor på de zoneinddelte legepladser. I Alternativet foreslår vi derfor, at man i

kommunerne ser på, hvordan børnetallet kan sænkes på stuerne. Vi mener ikke, at løsningen kun er at ansætte mere personale på de kvadratmeter, der er. Så hellere øge kvadratmeter pr barn. Dette vil minimere smitten samt øge normeringerne, så der kan dannes mindre børnegrupper, hvor ressourcerne rækker til god hygiejne såvel som omsorg og nærvær.

Et konkret bud på hvordan antallet af børn kan sænkes, er, at alle kommuner indfører tilskud til pasning af eget barn. Tilskuddet kan være attraktivt for dem med børn, der endnu ikke er startet i dagtilbud, og som dermed kan udskyde opstarten. Det kan også blive aktuelt for alle dem, der har mistet deres job i forbindelse med Covid-19. Sådant en ordning er indført i Helsingør, men eksempelvis ikke i Halsnæs kommune, som desuden har en af regionens laveste normeringer.

Balance og trivsel

I Alternativet er menneskets trivsel et helt centralt fokuspunkt. Vi kan langt bedre håndtere kriser og omvæltninger i vores liv, når vi har en grundlæggende oplevelse af at være i balance og trivsel. Derfor skal vi gøre alt hvad vi kan for, at der er gode rammer for pædagoger og børn. Dagtilbuddene varetager en af de vigtigste samfundsopgaver. De sikrer pasning og omsorg for vores børn, mens vi forældre går på arbejde. Dagtilbuddene er ikke bare med til at understøtte økonomien. De understøtter også de velkendte rammer, som vi trives og finder trykthed i.

Rettelse

I kronikken i går: »Det giver bare god mening at gøre noget ved madspildet«, var der desværre en fejl i underbrikken. Der stod, at vi hver

smider 63 kg mad ud om dagen. Det er naturligvis om året. Det fremgår også længere nede i indlægget. Vi beklager fejlen. *Redaktionen*

Bevar frit uddannelsesvalg

UDDANNELSE: Politikerne skal ikke bestemme, hvilket gymnasium man skal gå på. Det skal være ens eget valg at afgøre egen fremtid.

Af Alexander Sennels Stakkeledet 59, Hørsholm, elevrådsformand Lyngby Handelsgymnasium

Det er snart to år siden, jeg selv stod over for valget af min ungdomsuddannelse. Mit valg var nærmest givet på forhånd. Det skulle være det nærmeste almene gymnasium (stx), Nærum Gymnasium. Der skulle stort set alle mine kammerater fra folkeskolen hen. Men jeg traf mit eget valg og gik min egen vej. Valget endte med Lyngby Handelsgymnasium, og den beslutning er jeg utroligt glad for, at jeg tog. I januar i år præsenterede en ekspert-

gruppe, der havde kigget på forskellige modeller for elevfordeling på gymnasierne, sine anbefalinger. En af dem var, at alle gymnasier - tekniske gymnasier (htx), handelsgymnasier (hhx) og almene gymnasier (stx) - skal inkluderes i en klyngemodell, der fordeler eleverne inden for klyngens geografiske område. I dag er dette kun gældende for de almene gymnasier (stx).

Adresse ikke afgørende

Jeg mener ikke, at ens adresse skal afgøre, hvilket gymnasium man ender på. Sådant vil det blive, hvis man implementerer den klyngemodell, som ekspertgruppen fremlagde. Som samfundtaler vi hele tiden om, at de unge skal træffe deres egne valg i livet. Det bliver altså svært, hvis det er en klyngemodell, der skal afgøre, hvilket gymnasium, man ender på.

Vi skal som samfund inspirere de unge til at tage et aktivt valg om deres uddannelse. Jeg blev inspireret af min dansklærer Kicki, fordi hendes søn selv gik der. Hun kendte mig godt, og jeg er i dag utroligt glad for det råd, jeg fik af hende.

En af grundene til at man vil lave den nuværende model om, er, at vi ser almene gymnasier, der ikke har en høj nok etnisk diversitet. Det oplever jeg bestemt ikke er et problem på mit eget gymnasium. På grund af det frie ud-

dannelsesvalg har vi elever fra mange forskellige samfundsvalg og en høj etnisk diversitet.

Min egen klasse er et glimrende eksempel på dette. Jeg selv kommer fra Hørsholm, mine forældre er begge akademikere og de tjener begge mere end gennemsnittet. En fra min klasse kommer fra Ballerup, en anden fra Bagsværd og en tredje fra Allerød. Denne diversitet får man ikke med en klyngemodell, fordi der er det netop ens adresse, der er afgørende. Det store opland på Lyngby Handelsgymnasium giver en meget større diversitet end ellers. Det er godt med diversitet.

Personligt havde jeg ikke mødt nogle af mine bedste venner i dag, hvis jeg ikke havde valgt Lyngby Handelsgymnasium. Jeg valgte aktivt et andet miljø til, og det har jeg bestemt ikke taget skade af. Tværtimod. Jeg tror på, at man har godt af at omgås med personer, der ikke ligner en selv. Det er det dannelse blandt andet handler om. Jeg havde den unikke mulighed for at skifte mit vante miljø ud, og det burde vi alle gøre for vores egen skyld. Et ham-skifte, kan man kalde det.

Jeg mener derfor ikke, at det er politikere, der skal bestemme, hvilket gymnasium man skal gå på. Det skal være ens eget valg at afgøre sin egen fremtid. Det frie uddannelsesvalg skal derfor bevares.

Den kreative classes fejlbarlighed

POLITIK: Jeg håber, Frederik, at du fremover i din karriere vil forstå at gøre brug af alle, der engagerer sig i samfundsdebatten og ikke sortere dem i de rigtige og de forkerte.

Af Søren Klebak Rude Vang 20, Holte

Det var et trist debatindlæg, avisen bragte mandag, skrevet af formand for Socialdemokratisk Ungdom Frederik Vad Nielsen. På ægte trumpsk maner driver han en kile ind mellem »den kreative klasse«, som er de slemme og så dem på den anden side, som må være de gode, der kæmper folkets sag. Er det det, man kalder populisme?

Hvem er så den kreative klasse? Det er diffust for denne læser. Det er jo også nemmere at rette sin vrede mod en diffust defineret

Frederik Vad Nielsen mener, at meningsdanner-eliten skal holde sig fra at engagere sig i kampen for social retfærdighed, klima, racisme, så længe de ikke har konkrete løsninger. Det er for ham »statsbetalt støj«, skriver Søren Klebak. Foto: Kenn Thomsen

Den kreative klasse har glemt Arne

»Statsbetalt støj« Men det er ikke godt. Frederik Vad Nielsen mener, at meningsdanner-eliten skal holde sig fra at engagere sig i kampen for social retfærdighed, klima, racisme, så længe de ikke har konkrete løsninger. Det er for ham »statsbetalt støj«. I min optik opstår konkrete løsninger på baggrund af en debat plus magten og viljen til at gennemføre dem. Her hviler et stort ansvar på Socialdemokratiet. Som formand for DSU er man selvskrevet til at gøre politisk karriere. Jeg håber, Frederik, at du fremover i din karriere vil forstå at gøre brug af alle, der engagerer sig i samfundsdebatten og ikke sortere dem i de rigtige og de forkerte.

personer og deres handlinger. Man kan sikkert få flere med sig ved at gøre modparten til en udefinerbar størrelse. Der er dog et par ledetråde i debatindlægget.

En af de forkerte?

Vreden er rettet mod de »venstreorienterede meningsdannere, kommentatorer og journalister«, »venstreorienterede miljøer«, »meningsdanner-eliten«. Så blev man så klog og samtidig lidt nervøs for at være en af de forkerte. Men måske findes der både retfærdige og fortabte sjæle i meningsdanner-eliten. Hvad med Frederik Vad Nielsen selv? Han har en bachelor i bl.a. journalistik, har en formandstillet og blev danmarksmester i debat for et år siden. Men det kan man altså godt og

alligevel ikke tilhøre eliten. Debattørens hovedtanke er, at alle disse venstreorienterede holdt op med at skrive om Arne-aftalen, så såre den var vedtaget. Men måske betyder det ikke noget, at alle de såkaldte venstreorienterede omkring SF, Enhedslisten, Alternativet, De frie Grønne pressede på for at få loven om tidlig tilbagevækning igennem. Derefter har de øjensynligt kastet sig over andre emner.

»Statsbetalt støj«

Men det er ikke godt. Frederik Vad Nielsen mener, at meningsdanner-eliten skal holde sig fra at engagere sig i kampen for social retfærdighed, klima, racisme, så længe de ikke har konkrete løsninger. Det er for ham »statsbetalt støj«. I min optik opstår konkrete løsninger på baggrund af en debat plus magten og viljen til at gennemføre dem. Her hviler et stort ansvar på Socialdemokratiet. Som formand for DSU er man selvskrevet til at gøre politisk karriere. Jeg håber, Frederik, at du fremover i din karriere vil forstå at gøre brug af alle, der engagerer sig i samfundsdebatten og ikke sortere dem i de rigtige og de forkerte.

Kronikken fra Frederik Vad Nielsen, som Søren Klebak kalder trist og nu opponerer imod.

»klasse« frem for konkrete